

ZAKON

O SPREČAVANJU DOPINGA U SPORTU

I. UVODNE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se mere i aktivnosti za sprečavanje dopinga u sportu.

Član 2.

Zabranjen je doping u sportu.

Doping u sportu, u smislu ovog zakona, jeste postojanje jedne ili više povreda antidoping pravila utvrđenih članom 3. ovog zakona.

Član 3.

Povreda antidoping pravila postoji u slučajevima:

1) prisustva zabranjene supstance ili njenih metabolita ili markera u telesnom uzorku sportiste;

2) korišćenja ili pokušaja korišćenja (primena, unošenje, ubrizgavanje ili konzumiranje na bilo koji način) zabranjene supstance ili zabranjenog metoda (u daljem tekstu: doping sredstva);

3) odbijanja, ili nepristupanja bez zadovoljavajućeg opravdanja, davanja uzorka posle obaveštenja o doping kontroli ili izbegavanja davanja uzorka na drugi način;

4) tri vezana neispunjavanja obaveza utvrđenih pravilima ovlašćene antidoping organizacije u pogledu dostupnosti sportiste iz registrovane test grupe za testiranje izvan takmičenja, kao i nepružanja podataka o boravištu i propuštanja objavljenih testiranja izvan takmičenja, u periodu propisanom od strane ovlašćene antidoping organizacije;

5) neovlašćenog ometanja ili pokušaja ometanja bilo kojeg dela doping kontrole;

6) nedozvoljenog posedovanja doping sredstava;

7) neovlašćene prodaje, transporta, slanja, isporuke ili distribucije zabranjene doping supstance ili zabranjenog doping metoda (bilo fizički, elektronski ili nekim drugim načinom) od strane sportiste, osoba koje pomažu sportisti ili posredstvom trećeg lica, bilo kom licu koje je u ingerenciji neke organizacije u oblasti sporta, ili pokušaj takvog postupanja;

8) davanja ili pokušaja davanja ili propisivanja ili pokušaja propisivanja doping sredstava;

9) saučesništva, podsticanja, pomaganja, podržavanja, prikrivanja, stvaranja uslova ili bilo kog drugog vida učestvovanja u povredi ili pokušaju povrede antidoping pravila ili u kršenju izrečene mere zbog povrede antidoping pravila;

10) udruživanja sportiste ili druge osobe koja je u nadležnosti ovlašćene antidoping organizacije sa osobom koja pomaže sportisti kojoj traje izrečena mera zbog povrede antidoping pravila ili je u krivičnom, prekršajnom ili drugom postupku

kažnjena zbog dela koje predstavlja povredu antidoping pravila u smislu ovog zakona, ukoliko joj kazna još uvek traje ili je prošlo manje od šest godina od izricanja takve kazne ili sa osobom koja je posrednik ili predstavnik takve osobe.

Povredu antidoping pravila iz stava 1. tač. 1), 2), 6), 7), 8) i 9) ovog člana ne postoji u slučajevima odobrenih izuzetaka za terapijsku upotrebu.

Pod osobama koje pomažu sportisti u smislu ovog zakona podrazumevaju se vaspitači, treneri, menadžeri, agenti, osoblje tima, zvaničnici, zdravstveni radnici i zdravstveni saradnici i drugo osoblje koje radi sa ili vrši tretman sportista koji učestvuju ili se pripremaju za sportsko takmičenje.

Član 4.

Pod ovlašćenom antidoping organizacijom, u smislu ovog zakona, podrazumeva se Antidoping agencija Republike Srbije (u daljem tekstu: Antidoping agencija), Svetska antidoping agencija i nadležni međunarodni i nacionalni sportski savez (Međunarodni olimpijski komitet, Međunarodni paraolimpijski komitet, međunarodni sportski savez, Olimpijski komitet Srbije, Paraolimpijski komitet Srbije, Sportski savez Srbije, nacionalni granski sportski savez).

Ovlašćena antidoping organizacija iz stava 1. ovog člana u skladu sa zakonom, prikuplja, čuva i vrši druge radnje obrade ličnih podataka sportiste i drugog lica u nadležnosti ovlašćene antidoping organizacije (ime i prezime, pol, datum rođenja, državljanstvo, broj ličnog dokumenta koji služi kao identifikacija sportiste prilikom doping kontrole, adresu prebivališta i boravišta, kontakt telefon, adresu elektronske pošte, granu sporta i sportsku disciplinu kojom se lice bavi, naziv sportskog kluba u kome se obavljaju sportske aktivnosti, fotografiju sportiste), uključujući i obradu posebno osetljivih podataka (zdravstveno stanje sportiste, korišćena medicinska sredstva), i drugim ovlašćenim antidoping organizacijama prenosi lične podatke sportiste i drugog lica u nadležnosti ovlašćene antidoping organizacije koji su neophodni za sprovođenje doping kontrole, odobravanje izuzetaka za terapijsku upotrebu i sankcionisanje sportiste i drugog lica zbog povrede antidoping pravila u skladu sa ovim zakonom.

Antidoping agencija i nadležni nacionalni sportski savez može, u skladu sa zakonom, činiti dostupnim podatke iz stava 2. ovog člana ovlašćenoj stranoj antidoping organizaciji ukoliko je to potrebno za:

- 1) odobravanje izuzetaka za terapijsku upotrebu;
- 2) planiranje, koordinaciju u sprovođenju doping kontrole sportiste;
- 3) obaveštavanje o rezultatima sprovedene doping kontrole i utvrđivanje odgovornosti zbog povrede antidoping pravila.

U slučaju iz stava 3. tačka 1) ovog člana, mogu se dostavljati samo podaci koji su nužni za odobravanje izuzetaka za terapijsku upotrebu u skladu sa članom 15. ovog zakona, s tim da je za dostavljanje podataka potrebna izričita saglasnost sportiste.

U slučaju iz stava 3. tačka 2) ovog člana, mogu se dostavljati samo podaci koji su potrebni za identifikovanje sportiste i za sprovođenje doping kontrole u skladu sa međunarodnim standardima utvrđenim od strane Svetske antidoping agencije.

Antidoping agencija i nadležni nacionalni sportski savez obavezni su da se u slučajevima iz stava 3. ovog člana staraju o tome da podaci o ličnosti ne budu dostavljeni neovlašćenom licu, kao i da uskrate dostavljanje tih podataka ukoliko organizacija kojoj se podaci dostavljaju ne garantuje odgovarajuću zaštitu podataka.

Zaštita podataka o ličnosti i privatnosti u oblasti sprečavanja dopinga u sportu ostvaruje se u skladu sa odredbama ovog zakona i zakona kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti.

Obrada podataka o zdravstvenom stanju sportiste i korišćenim medicinskim sredstvima nije uslovljena pristankom sportiste. Ako sportista iz registrovane test grupe iz člana 13. stav 1. ovog zakona obavesti nadležnu antidoping organizaciju iz člana 13. stav 3. ovog zakona da je dostupan za doping kontrolu izvan takmičenja u svom stanu, to se smatra njegovim dobrovoljnim pristankom da mu se kontrola izvrši u stanu na način koji obezbeđuje poštovanje njegove privatnosti. Antidoping agencija i nadležni nacionalni sportski savez mogu objaviti identitet sportiste ili drugog lica protiv koga je pokrenut postupak zbog povrede antidoping pravila tek posle obaveštavanja sportiste ili drugog lica o povredi koja mu se stavlja na teret, kao i obaveštavanja Svetske antidoping agencije i nadležnog međunarodnog sportskog saveza.

Antidoping agencija objavljuje na svom veb sajtu identitet sportiste ili drugog lica, osim ukoliko je u pitanju maloletno lice, za koje je prvostepenom ili konačnom odlukom utvrđeno da je počinilo povredu antidoping pravila, s tim da je ta informacija javno dostupna dok traje vremenski period kazne, odnosno 30 dana ukoliko je vremenski period kazne manji od 30 dana. Uz ime i prezime kažnjenog lica objavljuju se i podaci o grani sporta kojom se lice bavi, povredi antidoping pravila, zabranjenoj supstanci ili metodi koji je korišćen i izrečenim merama.

Podaci iz stava 2. ovog člana čuvaju se deset godina.

Član 5.

Obaveze utvrđene ovim zakonom primenjuju se na sve organizacije u oblasti sporta koje imaju svoje sedišta na teritoriji Republike Srbije ili obavljaju sportske aktivnosti i delatnosti na teritoriji Republike Srbije.

Proizvodnja i promet zabranjenih doping supstanci koje u sebi sadrže opojne droge vrši se u skladu sa zakonom.

Obaveze utvrđene ovim zakonom shodno se primenjuju i na doping životinja koje učestvuju u sportskim takmičenjima.

II. MERE ZA SPREČAVANJE DOPINGA U SPORTU

Član 6.

Sportisti i drugi učesnici u obavljanju sportskih aktivnosti i delatnosti, u smislu zakona kojim je uređena oblast sporta, dužni su da dozvole i omoguće obavljanje doping kontrole.

Sportisti koji odbije, ne pristupi, izbegne ili onemogući doping testiranje, izreći će se mera zbog povrede antidoping pravila kao da je na doping testu bio pozitivan, a u slučaju takvog pokušaja, može mu se mera izreći i ako doping test bude negativan.

Sportista je dužan da obavesti lekara koji ga leči o svojoj zabrani da koristi doping sredstva i da se uveri da bilo kakva dobijena medicinska terapija ne sadrži doping sredstva.

Stručno osposobljavanje i usavršavanje sportskih stručnjaka u skladu sa zakonom kojim je uređena oblast sporta obavezno obuhvata i sadržaje vezane za sprečavanje dopinga u sportu.

Član 7.

Antidoping agencija uređuje, određuje, organizuje i sprovodi doping kontrolu na sportskim takmičenjima i izvan sportskih takmičenja, osim one koju sprovodi nadležni međunarodni sportski savez na međunarodnim takmičenjima koja se organizuju u Republici Srbiji.

Pravila Antidoping agencije moraju biti u skladu sa Zakonom o ratifikaciji Evropske konvencije protiv dopingovanja u sportu („Službeni list SFRJ – Međunarodni ugovori”, broj 4/91), Zakonom o potvrđivanju Međunarodne konvencije protiv dopinga u sportu („Službeni glasnik Republike Srbije – Međunarodni ugovori”, broj 38/09), Svetskim antidoping kodeksom i međunarodnim standardima za doping testiranje odobrenim od strane Svetske antidoping agencije.

Doping kontrola je postupak koji uključuje planiranje rasporeda testova, izbor sportista za testiranje, prikupljanje i rukovanje uzorcima, laboratorijsku analizu, vođenje rezultata, pretese i žalbe.

Doping kontrola organizuje se i sprovodi tako da je isključena svaka mogućnost zamene uzoraka ili manipulacije bilo kakve vrste.

Doping kontrola može se organizovati kako na takmičenjima tako i izvan takmičenja, najavljeno i nenajavljeno.

Doping kontrola sprovodi se uzimanjem uzoraka urina i krvi ili primenom druge autorizovane tehnike za detektovanje zabranjenih supstanci i metoda.

Član 8.

Doping kontrola može se sprovoditi samo od strane ovlašćenih i kvalifikovanih kontrolora, odnosno od strane lica koja poseduju legitimaciju izdatu od strane Antidoping agencije ili koju je ta agencija priznala kao ekvivalentnu.

Član 9.

Antidoping agencija određuje organizaciju u kojoj će se obaviti analiza doping uzoraka sportista, odnosno životinja koje učestvuju na takmičenjima.

Organizacija u kojoj se sprovodi doping analiza mora posedovati važeću homologaciju izdatu od strane ovlašćenog međunarodnog organa ili organizacije (Svetske antidoping agencije), a u postupku doping kontrole uzete uzorke mora skladištiti, njima rukovati i analizirati ih u skladu s odredbama ovog zakona i odgovarajućim međunarodnim standardima odobrenim od strane Svetske antidoping agencije.

Izbor organizacije iz stava 1. ovog člana vrši se u skladu sa zakonom kojim su uređene javne nabavke.

Član 10.

Nadležni nacionalni sportski savez iz člana 4. ovog zakona dužan je:

1) da sportskim pravilima utvrdi disciplinske mere i uredi postupak njihovog izricanja u slučajevima utvrđene povrede antidoping pravila, u skladu sa ovim zakonom, i da obezbedi da se u postupku izricanja mera licima odgovornim za doping poštuje njihova ličnost i pravo na odgovarajuću pravnu zaštitu (poštovanje privatnosti, pravovremeni pretres, jemčenje prava na pravno izjašnjenje, pošteno i nepristrasno telo za pretres, pravo na zastupnika o ličnom trošku, uvid u spise, podnošenje dokaza, standarde u pogledu dokazivanja dopinga, blagovremeno informisanje, pravovremena, pismena i obrazložena odluka, pravo na žalbu i dr.);

2) da obezbedi, u okvirima nadležnosti saveza, da sportistima, sportskim stručnjacima i drugim osobama za koje je utvrđena odgovornost za doping budu izrečene odgovarajuće disciplinske mere, u skladu s ovim zakonom i pravilima nadležne antidoping organizacije;

3) da ne prizna sportski rezultat u čijem postizanju je učestvovao dopingovani sportista;

4) da ne dozvoli učešće na sportskoj priredbi sportisti, sportskom stručnjaku i drugom licu u ingerenciji nacionalnog sportskog saveza kome je izrečena mera zbog dopinga, ili je izrečena, u skladu sa ovim zakonom, kazna zbog učinjenog krivičnog dela ili prekršaja;

5) da donese program antidoping delovanja;

6) da obezbedi stalno individualno medicinsko praćenje kategorisanih sportista i u tom cilju donese potrebne akte i preduzme konkretne mere;

7) da sportskim pravilima i u saradnji sa antidoping agencijom obezbedi da se članovi saveza, a posebno sportski stručnjaci i registrovani sportisti svih uzrasnih kategorija neprekidno, a najmanje jedanput godišnje, obaveštavaju i edukuju o važećim propisima koji se odnose na doping u sportu i štetnim posledicama po zdravlje upotrebe doping sredstava;

8) da odgovarajućim opštim aktima obezbedi da članovi saveza poštuju obaveze koje proističu iz primene mera za sprečavanje dopinga u sportu;

9) da odredi odgovorno lice za nadzor nad sprovođenjem mera za sprečavanje dopinga;

10) da najmanje 21 dan pre održavanja takmičenja koje organizuje, ili koje je pod njegovom kontrolom, prijavi takmičenje Antidoping agenciji, kao i da najkasnije do kraja tekuće godine dostavi Antidoping agenciji kalendar takmičenja za narednu godinu;

11) da najmanje jedanput u šest meseci obavesti Antidoping agenciju o planovima treninga i priprema vrhunskih sportista i nacionalnih sportskih reprezentacija;

12) da uskrati u potpunosti finansiranje sportista, sportskih stručnjaka, sportskih organizacija i drugih lica koja ne poštuju važeća antidoping pravila;

13) da kontroliše antidoping programe svojih članica, kao i sprovođenje tih programa;

14) da na kraju godine obavesti ministarstvo nadležno za poslove sporta i Antidoping agenciju o merama za borbu protiv dopinga preduzetim u toku godine;

15) da u sportu u kome se takmiče životinje utvrdi i sprovede antidoping pravila za životinje koje učestvuju u tom sportu, u skladu sa pravilima Antidoping agencije i nadležnog međunarodnog sportskog saveza;

16) da ne dozvoli obavljanje bilo koje sportske aktivnosti i sportske delatnosti ili bilo koje funkcije u okvirima nadležnosti saveza licu kome je, u skladu sa ovim zakonom, izrečena mera zbog povrede antidoping pravila ili krivična ili prekršajna kazna, za vreme trajanja izrečene mere, odnosno kazne;

17) da na polufinalima i finalima nacionalnih prvenstava, kao i polufinalima ili finalima plej of nacionalnih takmičenja organizuju doping kontrolu u skladu sa ovim zakonom, i da snose troškove sprovođenja doping kontrole.

Nacionalni sportski savez koji ne poštuje obaveze iz stava 1. ovog člana ne može dobiti sredstva iz javnih prihoda.

Odredbe stava 1. tač. 2), 3), 4), 5), 7), 8), 9), 10), 13), 17) i stava 2. ovog člana shodno se primenjuju i na druge sportske saveze, sportska društva, sportske organizacije i stručna sportska udruženja.

Sportska pravila nacionalnih sportskih saveza iz stava 1. tačka 1) ovog člana moraju biti u skladu sa pravilima Svetskog antidoping kodeksa i nadležnih međunarodnih sportskih saveza.

Antidoping agencija odlučuje po žalbi na meru iz stava 1. tačka 2) ovog člana koju je izrekao nacionalni sportski savez, osim ako u skladu sa zakonom nije određena, odnosno ugovorena nadležnost međunarodne sportske arbitraže.

U slučaju da nadležni nacionalni sportski savez ne izrekne mere iz stava 1. tačka 2) ovog člana u roku od četiri meseca od podnošenja prijave za učinjenu povredu antidoping pravila, odgovornost lica koje je učinilo povredu antidoping pravila utvrđuje Antidoping agencija.

Član 11.

Nadležni nacionalni sportski savez dužan je da u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu sportskih pravila kojima su utvrđene mere za sprečavanje dopinga u sportu iz člana 10. stav 1. ovog zakona, odnosno njihovih izmena i dopuna, dostavi primerak tih pravila ministarstvu nadležnom za poslove sporta i Antidoping agenciji.

Član 12.

Nadležni sportski savez, organizacija ligaškog sportskog takmičenja, organizator sportskog takmičenja i sportska organizacija, odnosno sportista učesnik sportskog takmičenja može predložiti Antidoping agenciji da sprovede doping kontrolu na određenim takmičenjima ili doping kontrolu izvan takmičenja određenih timova, trening grupa ili pojedinih sportista, uz snošenje troškova sprovođenja doping kontrole.

Član 13.

Kontroli izvan takmičenja podležu sportisti koji su u statusu olimpijskog kandidata, vrhunski i drugi kategorisani sportisti, sportisti međunarodnog ranga, sportisti koji žele da nastave sportsku karijeru nakon isteka mere zabrane učešća na takmičenjima zbog dopinga, kao i druge kategorije sportista koje odredi Antidoping agencija (registrovana test grupa).

Kontrola izvan takmičenja sprovodi se:

- 1) na osnovu periodičnog plana kontrole;
- 2) na osnovu posebne odluke Antidoping agencije;
- 3) na zahtev ministarstva nadležnog za poslove sporta;
- 4) na obrazloženi predlog sportiste, njegove sportske organizacije ili nadležnog nacionalnog sportskog saveza, uz snošenje troškova sprovođenja doping kontrole;

Sportisti koji podležu kontroli izvan takmičenja u skladu sa stavom 1. ovog člana, dužni su da Antidoping agenciju i ovlašćeno lice u nadležnom nacionalnom sportskom savezu redovno obaveštavaju o svakoj promeni mesta boravišta i vremenu i mestu održavanja treninga, u skladu sa pravilima Antidoping agencije iz člana 7. stav 1. ovog zakona.

Svi učesnici u doping kontroli dužni su da dobijene informacije iz stava 3. ovog člana čuvaju kao poverljive i mogu ih koristiti isključivo u svrhe planiranja, koordiniranja i sprovođenja testiranja.

Član 14.

Lekar koji prilikom pregleda sportiste u cilju izdavanja sportsko medicinskog izveštaja, odnosno utvrđivanja opšte i posebne zdravstvene sposobnosti za obavljanje sportskih aktivnosti i učešće na takmičenjima, u skladu sa zakonom kojim je uređena oblast sporta, posumnja da je sportista koristio doping sredstva, dužan je da o tome obavesti Antidoping agenciju.

Lekar koji sportisti propiše sredstvo koje sadrži zabranjene doping supstance u cilju lečenja dužan je da o tome obavesti sportistu ako mu je on saopštio da se bavi sportskim aktivnostima.

Član 15.

Sportista može zatražiti od Antidoping agencije da ga oslobodi zabrane upotrebe doping sredstava, u slučaju kada postoji jasna i nužna medicinska potreba.

Antidoping agencija utvrđuje pravila za odobravanje izuzetaka za terapijsku upotrebu, u skladu sa međunarodnim standardima za proces odobravanja izuzetaka za terapijsku upotrebu odobrenim od strane Svetske antidoping agencije.

O odobravanju izuzetaka za terapijsku upotrebu Antidoping agencija donosi odluku, u skladu sa međunarodnim standardima iz stava 2. ovog člana.

Član 16.

Disciplinske mere koje se izriču zbog povrede antidoping pravila jesu:

- 1) diskvalifikacija sportskih rezultata;
- 2) privremena suspenzija;
- 3) zabrana učešća na takmičenjima;
- 4) zabrana obavljanja poslova u oblasti sporta;
- 5) druge mere utvrđene Svetskim antidoping kodeksom i sportskim pravilima nadležnih nacionalnih i međunarodnih sportskih saveza.

Licu koje je odgovorno za povredu antidoping pravila, mere iz stava 1. ovog člana izriču se u skladu sa sportskim pravilima nadležnih nacionalnih sportskih saveza.

Mere iz stava 1. tač. 3)–5) ovog člana neće biti izrečene ako lice koje je optuženo za povredu antidoping pravila dokaže da nije krivo, odnosno da kod njega nije bilo namere ili nepažnje.

Član 17.

Nijedno lice kome je izrečena mera zbog povrede antidoping pravila ne može, za vreme trajanja mere, učestvovati u bilo kom svojstvu i u bilo kom sportu, na sportskim priredbama ili u aktivnostima (izuzev u ovlašćenim programima antidoping obrazovanja i rehabilitacije) u ingerenciji ovlašćenih antidoping organizacija, kao i onih koje organizuju ili dozvoljavaju organizacije u oblasti sporta u Republici Srbiji, osim ako je pravilima Svetskog antidoping kodeksa i nadležnih međunarodnih sportskih saveza drugačije određeno.

Zabrana iz stava 1. ovog člana obuhvata i zabranu obavljanja bilo kakvog posla, odnosno funkcije ili članstva u organima i radnim telima organizacija u oblasti sporta u Republici Srbiji.

Član 18.

Lica za koja se utvrdi da su odgovorna za doping odgovaraju za štetu koja nastane za druga lica prema opštim pravilima o odgovornosti za štetu.

Član 19.

Sportista ili sportski stručnjak za koga se utvrdi da je odgovoran za doping gubi za vreme trajanja izrečene mere status koji ima na osnovu propisa kojim se uređuje nacionalna kategorizacija sportista, odnosno nacionalna kategorizacija sportskih stručnjaka.

III. ANTIDOPING AGENCIJA

Član 20.

Antidoping agencija posluje kao ustanova, u skladu sa propisima o javnim službama, ako ovim zakonom nije drugačije uređeno.

Sredstva za rad Antidoping agencije obezbeđuju se iz:

- 1) budžeta Republike Srbije;
- 2) donacija, priloga i sponzorstva domaćih i stranih pravnih i fizičkih lica;
- 3) drugih izvora, u skladu sa zakonom.

Član 21.

Antidoping agencija obavlja sportske delatnosti u vezi sa sprečavanjem dopinga u sportu, a posebno:

- 1) preduzima mere za smanjenje dopinga u sportu i njegovo dugoročno otklanjanje;
- 2) objašnjava šta se pod određenim pojmom vezanim za problem dopinga u sportu podrazumeva;
- 3) stara se o obezbeđenju potrebne opreme za analizu doping uzoraka i potrebnih sredstava za doping kontrolu;
- 4) ostvaruje uvid u organizovanje i sprovođenje doping kontrole na međunarodnim takmičenjima koja se organizuju u Republici Srbiji;
- 5) utvrđuje godišnji plan doping kontrole koju sprovodi;
- 6) izdaje službeni bilten;
- 7) ostvaruje međunarodnu stručnu saradnju na pitanjima koja su vezana za sprečavanje dopinga u sportu i zaključuje sporazume o testiranju;
- 8) ostvaruje saradnju sa zainteresovanim nadležnim državnim organima i organizacijama u oblasti sporta u vezi sa sprečavanjem dopinga u sportu i oštećenjem zdravlja sportista upotrebom dopinga;
- 9) organizuje obrazovne i druge kampanje protiv dopinga u sportu;
- 10) informiše javnost o aktivnostima koje se preduzimaju protiv dopinga u sportu, uključujući i organizovanje internet prezentacije (sajta) na kojoj se objavljuju opšta akta i odluke organa Antidoping agencije, kao i odluke zbog povrede antidoping pravila, sa prevodom na srpski jezik, nadležnih međunarodnih antidoping organizacija koje se odnose na državljane Republike Srbije;

11) daje preporuke i savete za preduzimanje mera od strane državnih organa i organizacija u oblasti sporta u cilju sprečavanja dopinga u sportu;

12) organizuje istraživanja, savetovanja, seminare, okrugle stolove i izdaje publikacije o pitanjima vezanim za borbu protiv dopinga u sportu;

13) prati i prikuplja informacije u vezi sa zakonskim i drugim merama koje se u drugim zemljama i međunarodnim organizacijama preduzimaju u borbi protiv dopinga u sportu;

14) prati i prikuplja informacije o merama koje državni organi i organizacije u oblasti sporta preduzimaju u borbi protiv dopinga u sportu;

15) utvrđuje izgled markice sa znakom „DOPING FREE” koji se stavlja na testirane proizvode koji sadrže dodatke za ishranu i postupak za izdavanje markice, kao povereni posao;

16) obavlja druge poslove koji se odnose na sprečavanje dopinga u sportu, u skladu sa zakonom.

Nabavka dobara za doping kontrolu iz stava 1. tačka 3) ovog člana vrši se u skladu sa zakonom kojim su uređene javne nabavke.

Za javne usluge doping kontrole, vođenja postupka utvrđivanja odgovornosti za povredu antidoping pravila i izdavanje markice za znakom „DOPING FREE” korisnik usluga plaća taksu Antidoping agenciji, u skladu sa zakonom.

Član 22.

Antidoping agencija utvrđuje, najmanje jedanput godišnje, Listu zabranjenih doping sredstava za sportiste i Listu zabranjenih doping sredstava za životinje (referentne liste zabranjenih farmakoloških klasa doping supstanci i doping metoda), u skladu sa Evropskom konvencijom o sprečavanju dopinga u sportu, međunarodnim standardima za listu zabranjenih sredstava odobrenim od strane Svetske antidoping agencije i sportskim pravilima nadležnih međunarodnih sportskih saveza za sport u kome učestvuju životinje .

Liste zabranjenih doping sredstava objavljuju se u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

Antidoping agencija poslove iz stava 1. ovog člana obavlja kao poverene poslove.

Član 23.

Organi Antidoping agencije jesu: upravni odbor i direktor.

Članovi upravnog odbora i direktor, kao i članovi Antidoping odbora imenuju se na period od četiri godine.

Član 24.

Upravni odbor Antidoping agencije ima 15 članova, i to:

- 1) pet lica koja imenuje ministar nadležan za poslove sporta;
- 2) dva lica koje imenuje ministar nadležan za poslove zdravlja;
- 3) četiri lica koja imenuje Olimpijski komitet Srbije;
- 4) tri lica koja imenuje Sportski savez Srbije;
- 5) jedno lice koje imenuje Vrhovni kasacioni sud Srbije.

Članovi upravnog odbora biraju predsednika iz svog sastava, u skladu sa statutom.

Članovi upravnog odbora imenuju se isključivo iz reda vrhunskih sportista i istaknutih stručnjaka iz profesija koje su od značaja za sprečavanje dopinga u sportu (eksperti sportske medicine, eksperti za toksikologiju i farmakologiju, pravni eksperti za problem dopinga i sportskog prava, eksperti za kliničku biohemiju, eksperti za biomehaniku, vrhunski sportski stručnjaci).

Upravni odbor može da odlučuje ako je sednici prisutna većina od ukupnog broja članova.

Upravni odbor odlučuje većinom glasova od ukupnog broja članova.

Član 25.

Upravni odbor:

- 1) donosi statut Antidoping agencije;
- 2) donosi program rada;
- 3) donosi godišnji program sprovođenja doping kontrole;
- 4) donosi finansijski plan;
- 5) donosi izveštaj o poslovanju;
- 6) donosi završni račun;
- 7) određuje organizacije u kojima će se sprovesti analiza doping uzoraka;
- 8) imenuje stručna lica ovlašćena za obavljanje doping kontrole (doping kontrolore);
- 9) utvrđuje Listu zabranjenih doping sredstava za sportiste i Listu zabranjenih doping sredstava za životinje;
- 10) imenuje predsednika i članove antidoping odbora;
- 11) utvrđuje visinu taksi iz člana 21. stav 3. ovog zakona, u skladu sa zakonom;
- 12) donosi opšte akte;
- 13) donosi poslovnik o radu;
- 14) donosi akt o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mesta;
- 15) imenuje direktora Antidoping agencije;
- 16) obavlja i druge poslove utvrđene zakonom i statutom.

Odluke iz stava 1. tač. 1), 4) i 6) ovog člana donose se uz prethodnu saglasnost ministarstva nadležnog za poslove sporta.

Član 26.

Antidoping agencija utvrđuje odgovornost za povredu antidoping pravila i odlučuje po žalbama iz člana 10. st. 5. i 6. ovog zakona preko Antidoping odbora.

Antidoping odbor ima predsednika i osam članova

Antidoping odbor je stručno radno telo Antidoping agencije nezavisno u donošenju odluka, a njegovi članovi moraju biti istaknuti stručnjaci u oblastima iz člana 24. stav 3. ovog zakona.

Antidoping odbor odlučuje, u pojedinačnim slučajevima, preko Prvostepenog i Žalbenog veća za antidoping prekršaje, sastavljenog od tri člana.

Članove Prvostepenog i Žalbenog veća za antidoping prekršaje imenuje predsednik Antidoping odbora. Za predsednika Prvostepenog i Žalbenog veća imenuje se član Antidoping odbora koji ima stečeno visoko obrazovanje iz naučne oblasti pravne nauke na studijama drugog stepena (master-akademske studije, specijalističke akademske studije, specijalističke strukovne studije) odnosno na osnovnim studijama u trajanju od najmanje četiri godine.

U postupku utvrđivanja odgovornosti za povredu antidoping pravila moraju se poštovati prava i principi utvrđeni u članu 10. stav 1. tačka 1) ovog zakona.

Postupak utvrđivanja odgovornosti za povredu antidoping pravila vodi se u skladu sa Svetskim antidoping kodeksom, međunarodnim standardima za doping kontrolu odobrenim od strane Svetske antidoping agencije i pravilima Antidoping agenice, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Postupak pred Antidoping odborom je hitan i vodi se bez odugovlačenja i uz što manje troškova.

U postupku pred Antidoping odborom nema mirovanja postupka.

Postupak pred Antidoping odborom vodi se na srpskom jeziku, s tim da sportista ili drugo lice koje je osumnjičeno za povredu antidoping pravila ima pravo na ovlašćenog prevodioca, o sopstvenom trošku.

Član 27.

Postupak pred Antidoping odborom pokreće se prijavom, odnosno žalbom koju mogu da podnesu:

- 1) direktor Antidoping agencije;
- 2) nadležni međunarodni sportski savez;
- 3) Svetska antidoping agencija;
- 4) sportska organizacija kojoj sportista ili drugo lice pripada;
- 5) organizator sportskog takmičenja na kome je izvršena doping kontrola;
- 6) nadležni nacionalni sportski savez;
- 7) vlasnik dopingovane životinje;
- 8) sportista ili drugo lice za koje postoji sumnja da je izvršilo povredu antidoping pravila, odnosno kome je izrečena kazna zbog povrede antidoping pravila.

Prijava se podnosi protiv lica za koje postoji osnovana sumnja da je načinilo povredu antidoping pravila.

Žalba na prvostepenu odluku u postupku utvrđivanja odgovornosti zbog povrede antidoping pravila podnosi se Antidoping odboru, kada je to propisano ovim zakonom, u roku od 21 dan od dana dostavljanja odluke.

Troškove postupka snosi lice koje je učinilo povredu antidoping pravila.

Član 28.

Direktora Antidoping agencije imenuje i razrešava upravni odbor.

Za direktora Antidoping agencije može biti imenovano lice koje ima visoku stručnu spremu i koje ispunjava uslove koji su utvrđeni članom 24. stav 3. ovog zakona za članove upravnog odbora.

Direktor:

- 1) zastupa Antidoping agenciju;
- 2) organizuje i rukovodi radom Antidoping agencije;
- 3) izvršava odluke Upravnog odbora i preduzima mere za njihovo sprovođenje;
- 4) stara se o zakonitosti rada Antidoping agencije i odgovara za zakonitost rada;
- 5) predlaže program rada;
- 6) vrši i druge poslove utvrđene zakonom i statutom.

Član 29.

Upravni odbor Antidoping agencije sastaje se najmanje dva puta godišnje, a obavezno se saziva kada to zahteva većina članova, ministar nadležan za poslove sporta, ministar nadležan za poslove zdravlja, predsednik Olimpijskog komiteta Srbije ili predsednik Sportskog saveza Srbije.

Upravni odbor posle svake sednice dostavlja izveštaj o usvojenim odlukama svakom organu odnosno organizaciji koji imaju svog predstavnika u Upravnom odboru, kao i nacionalnim sportskim savezima iz člana 4. ovog zakona.

Član 30.

Upravni odbor može pozvati bilo koju zainteresovanu organizaciju u oblasti sporta da ima svog posmatrača na jednoj ili više sednica.

Član 31.

Antidoping agencija nezavisna je u svom radu.

Za obavljanje pojedinih stručnih poslova iz svoje nadležnosti Antidoping agencija može angažovati druga pravna ili fizička lica, domaća ili strana.

Član 32.

Antidoping agencija dužna je da obavesti ministarstvo nadležno za poslove sporta o svakom slučaju planiranog sprovođenja doping kontrole, najmanje tri dana pre njenog održavanja.

Član 33.

Opšti akti Antidoping agencije jesu: statut, pravilnik i drugi akti kojima se na opšti način uređuju određena pitanja.

Statut je osnovni opšti akt Antidoping agencije.

Statut sadrži odredbe o:

- 1) delatnosti Antidoping agencije;
- 2) organima i njihovom delokrugu;
- 3) zastupanju;
- 4) pravima, obavezama i odgovornostima zaposlenih;
- 5) drugim pitanjima od značaja za rad Antidoping agencije.

Statut i opšti akti Antidoping agencije kojima se uređuje lista zabranjenih doping sredstava iz čl. 22. stav 1. ovog zakona i uređuje postupak izdavanja markice

iz člana 21. stav 1. tačka 15) ovog zakona, objavljuju se u „Službenom glasniku Republike Srbije”, bez naknade.

Član 34.

Antidoping agencija najmanje dva puta godišnje podnosi izveštaj o poslovanju ministarstvu nadležnom za poslove sporta.

IV. NADZOR

Član 35.

Nadzor nad primenom ovog zakona i propisa donetih na osnovu ovog zakona, nadzor nad obavljanjem poverenih poslova u skladu sa ovim zakonom i inspekcijski nadzor vrši ministarstvo nadležno za poslove sporta.

Inspekcijski nadzor nad primenom ovog zakona i propisa donetih na osnovu njega, ministarstvo nadležno za poslove sporta vrši preko sportskih inspektora.

Organizacije i pojedinci (sportisti, sportski stručnjaci i dr.) u oblasti sporta dužni su da sportskom inspektorom omoguće obavljanje nadzora.

Član 36.

Sportski inspektor ima pravo i dužnost da u vršenju inspekcijskog nadzora:

- 1) kontroliše da li organizacije i pojedinci u oblasti sporta preduzimaju aktivnosti radi sprečavanja dopinga u skladu sa zakonom i sportskim pravilima;
- 2) kontroliše da li se mere doping kontrole od strane ovlašćenih organizacija i lica preduzimaju u skladu sa zakonom;
- 3) kontroliše da li se sprovode nalozi doneti pri vršenju nadzora;
- 4) preduzme druge mere i radnje za koje je ovlašćen zakonom.

Član 37.

U vršenju inspekcijskog nadzora, sportski inspektor je ovlašćen da:

- 1) utvrdi identitet lica koja koriste doping ili učestvuju u doping u sportiste;
- 2) privremeno oduzme evidencije, dokumenta i druga sredstva od značaja za utvrđivanje činjeničnog stanja i privremeno oduzme zabranjene doping supstance;
- 3) zabrani licu kome je izrečena mera zbog povrede antidoping pravila učestvovanje na sportskoj priredbi ili u aktivnostima u oblasti sporta, u skladu sa ovim zakonom;
- 4) zabrani obavljanje poslova u organizaciji u oblasti sporta ili vršenje aktivnosti sa sportistima licu kome je izrečena mera zabrane obavljanja poslova u oblasti sporta zbog učešća u dopingovanju sportiste;
- 5) naredi da se utvrđene nepravilnosti i nedostaci otklone u određenom roku i da se u određenom roku izvrši propisana obaveza koja nije izvršena;
- 6) zatraži od Antidoping agencije sprovođenje doping kontrole u slučaju kada prilikom inspekcijskog nadzora posumnja da postoji slučaj korišćenja dopinga;
- 7) privremeno zabrani obavljanje aktivnosti i delatnosti organizaciji u oblasti sporta, do otklanjanja nedostataka koji su razlog zabrane – ukoliko: onemogućava inspektorom inspekcijski nadzor, ne donese zakonom propisane opšte akte (sportska pravila) vezane za doping ili oni nisu usaglašeni sa Svetskim antidoping kodeksom;

ne sprovede nalog dat pri vršenju nadzora ili ne sprovede mere izrečene zbog povrede antidoping pravila;

8) podnese prijavu nadležnom organu za učinjeno krivično delo ili podnese zahtev za pokretanje prekršajnog postupka;

9) preduzme i druge mere i radnje za koje je zakonom i drugim propisom ovlašćen.

Odluke sportskog inspektora donete u vršenju inspekcijskog nadzora iz stava 1. ovog člana, konačne su u upravnom postupku.

V. KAZNENE ODREDBE

1. Krivična dela

Omogućavanje upotrebe doping sredstava

Član 38.

Ko sportisti u cilju dopinga u sportu da ili propiše ili izda ili na sportisti primeni doping sredstvo, ili navede, pomogne, ili na drugi način omogući sportisti da upotrebni doping sredstvo, kazniće se zatvorom od šest meseci do pet godina.

Ako je delo iz stava 1. ovog člana učinjeno prema maloletniku ili prema više lica, ili je izazvalo naročito teške posledice, učinilac će se kazniti zatvorom od dve do deset godina.

Doping sredstva oduzeće se.

Neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet doping sredstava

Član 39.

Ko neovlašćeno u cilju dopinga u sportu proizvodi, prerađuje, prodaje ili nudi na prodaju, ili radi prodaje kupuje, drži, ili prenosi, ili posreduje u prodaji ili kupovini doping sredstava, ili na drugi način neovlašćeno stavlja u promet doping sredstva, kazniće se zatvorom od tri do dvanaest godina.

Ko neovlašćeno u cilju dopinga u sportu pravi, nabavlja, poseduje ili daje na upotrebu opremu, materijal ili supstancije za koje zna da su namenjene za proizvodnju ili pripremanje doping sredstava, kazniće se zatvorom od šest meseci do pet godina.

Doping sredstva i sredstva za njihovo spravljanje, oduzeće se.

2. Prekršaji

Član 40.

Novčanom kaznom od 400.000 do 1.000.000 dinara kazniće se za prekršaj nacionalna sportska asocijacija, sportska organizacija i drugo pravno lice:

1) ako neovlašćeno ometa ili pokušava ometanje bilo kog dela doping kontrole (član 3. stav 1. tačka 5);

2) ako neovlašćeno prodaje, transportuje, šalje, isporučuje ili distribuira zabranjena doping sredstva (bilo fizički, elektronski ili nekim drugim načinom), neposredno ili posredstvom trećeg lica, bilo kom licu u oblasti sporta, ili pokušava takvo ponašanje (član 3. stav 1. tačka 7);

3) ako da ili pokuša davanje, ili propiše ili pokuša propisivanje doping sredstva sportisti (član 3. stav 1. tačka 8);

4) ako podstiče, pomaže, podržava, prikriva, stvara uslove ili na bilo koji drugi način učestvuje u povredi ili pokušaju povrede antidoping pravila ili u kršenju izrečene mere zabrane učestvovanja u sportu (član 3. stav 1. tačka 9);

5) ako ne dozvoli, odnosno ne omogući obavljanje doping kontrole (član 6. stav 1);

6) ako uzete uzorke ne skladišti, ili ako njima ne rukuje ili ih ne analizira u skladu s odredbama ovog zakona i odgovarajućim međunarodnim standardima odobrenim od strane Svetske antidoping agencije (član 9);

7) ako u okviru svojih nadležnosti ne preduzme mere i aktivnosti utvrđene članom 10. stav 1. i 3. ovog zakona;

8) ako u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu sportskih pravila ne dostavi primerak tih pravila ministarstvu nadležnom za poslove sporta i Antidoping agenciji (član 11);

9) ako omogući licu kome je izrečena mera zbog povrede antidoping pravila učestvovanje na sportskoj priredbi ili u aktivnosti u oblasti sporta, ili obavljanje poslova, odnosno članstvo u nekom organu ili radnom telu suprotno odredbama člana 17 ovog zakona;

10) neovlašćeno stavi na proizvod markicu sa znakom „DOPING FREE” koju nije izdala Antidoping agencija (član 21. st. 1. tačka 15);

11) ako onemogući sportskom inspektoru obavljanje nadzora (član 35. st. 3);

12) ako ne postupi po nalogu sportskog inspektora (član 37);

13) ako ne uskladi svoju organizaciju, rad i opšte akte sa odredbama ovog zakona u propisanom roku (član 43. st. 1).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u nacionalnoj sportskoj asocijaciji, odnosno sportskoj organizaciji i drugom pravnom licu u iznosu od 50.000 do 150.000 dinara.

Član 41.

Novčanom kaznom od 50.000 do 150.000 dinara kazniće se za prekršaj fizičko lice:

1) ako kao sportista koristi doping sredstva (član 3. stav 1. tačka 2);

2) ako odbije ili ne pristupi bez ubedljivog opravdanja davanju uzorka posle obaveštenja ili izbegava davanje uzorka na drugi način (član 3. stav 1. tačka 3);

3) ako kao sportista iz registrovane test grupe tri vezana puta ne ispuni obaveze utvrđene pravilima ovlašćene antidoping organizacije u pogledu dostupnosti za testiranje izvan takmičenja ili ne pruži podatke o boravištu, ili propusti objavljeno testiranje izvan takmičenja, u periodu propisanom od strane ovlašćene antidoping organizacije (član 3. stav 1. tačka 4. i član 13. stav 3);

4) ako ometa bilo koji deo doping kontrole (član 3. stav 1. tačka 5);

5) ako se udruži sa osobom kojoj traje mera zabrane učestvovanja u sportu ili je u krivičnom, disciplinskom ili drugom postupku kažnjena zbog dela koje predstavlja povredu antidoping pravila u smislu ovog zakona, ukoliko joj kazna još uvek traje ili je prošlo manje od 6 godina od izricanja takve kazne ili sa osobom koja je posrednik ili predstavnik takve osobe (član 3. stav 1. tačka 10);

- 6) ako ne dozvoli, odnosno ako ne omogući obavljanje doping kontrole (član 6. stav 1);
- 7) ako vrši doping kontrolu iako nije za to ovlašćen (član 8);
- 8) ako ne obavesti Antidoping agenciju o mogućnosti da je sportista bio dopingovan (član 14. stav 1);
- 9) ako ne obavesti sportistu koji mu je saopštio da se bavi sportskim aktivnostima da mu je propisao u cilju lečenja sredstvo koje sadrži zabranjene doping supstance (član 14. stav 2);
- 10) ako učestvuje na sportskoj priredbi ili u aktivnosti u oblasti sporta, ili obavlja poslove, odnosno članstvo u nekom organu ili radnom telu organizacije u oblasti sporta suprotno odredbama člana 17. ovog zakona;
- 11) ako onemogući sportskom inspektor obavljanje nadzora (član 35. stav 3);
- 12) ako ne postupi po nalogu sportskog inspektora (član 37).

Član 42.

Novčanom kaznom od 50.000 do 150.000 dinara ili kaznom zatvora do 60 dana kazniće se za prekršaj fizičko lice:

- 1) ako neovlašćeno transportuje, šalje, isporučuje ili distribuira zabranjena doping sredstva (bilo fizički, elektronski ili nekim drugim načinom), neposredno ili posredstvom trećeg lica, bilo kom licu u oblasti sporta, ili pokuša takvo ponašanje (član 3. stav 1. tačka 7);
- 2) ako na bilo koji način učestvuje u povredi ili pokušaju povrede antidoping pravila ili u kršenju izrečene mere zabrane učestvovanja u sportu (član 3. stav 1. tačka 9).

VI. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 43.

Postojeće organizacije u oblasti sporta su dužne da usklade svoju organizaciju, rad i opšte akte sa odredbama ovog zakona u roku od šest meseci od dana njegovog stupanja na snagu.

Antidoping agencija nastavlja sa radom, u skladu sa ovim zakonom.

Antidoping agencija doneće akte na koje je ovlašćena ovim zakonom u roku od dva meseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 44.

Podzakonska akta, koja je kao povereni posao donela Antidoping agencija na osnovu ovlašćenja iz Zakona o sprečavanju dopinga u sportu („Službeni glasnik RS”, broj 101/05), prestaju da važe 1. januara 2015. godine.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o sprečavanju dopinga u sportu („Službeni glasnik RS”, broj 101/05).

Član 45.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

Odredbe člana 3. stav 1. tač. 9) i 10) ovog zakona primenjuju se od 1. januara 2015. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje Zakona o sprečavanju dopinga u sportu sadržan je u članu 97. stav 10. Ustava Republike Srbije, kojim je propisano da Republika Srbija uređuje i obezbeđuje sistem u oblasti sporta.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE

U Republici Srbiji Zakon o sprečavanju dopinga u sportu donet je 2005. godine, i na taj način Republika Srbija je u tom trenutku bila jedna od manjeg broja država u svetu koje su tada imale poseban zakon za borbu protiv dopinga u sportu. Zakon o sprečavanju dopinga u sportu se temeljio na Evropskoj konvenciji o sprečavanju dopinga u sportu Saveta Evrope i Svetskom antidoping kodeksu iz 2003. godine, uz uvažavanje uporednopravnih rešenja. Od donošenja Zakona o sprečavanju dopinga u sportu situacija u pogledu pravnog uređenja borbe protiv dopinga u sportu na međunarodnom planu je bitno izmenjena, a i veliki broj zemalja u svetu je doneo svoje zakone o sprečavanju dopinga u sportu. Pod okriljem UNESKA doneta je 2005. Međunarodna konvencija protiv dopinga u sportu, koju je Republika Srbija ratifikovala 2009. godine („Službeni glasnik RS – Međunarodni ugovori”, broj 38/09), i time preuzela obavezu da preduzme „dalje i jače akcije usmerene ka eliminaciji dopinga u sportu”. Međunarodna konvencija o dopingu upućuje na jedinstvenu primenu osnovnih odredbi Svetskog antidoping kodeksa u svim zemljama potpisnicama konvencije. Svetski antidoping kodeks je pretrpeo značajne izmene 2009. godine, a od 1. januara 2015. godine na snagu će stupiti i sledeći set izmena ovog kodeksa. Prema odredbama Svetskog antidoping kodeksa postoji određeni broj odredbi koje moraju doslovno biti preuzete i prihvaćene od svih učesnika u sistemu sporta u svetu, inače sportisti iz zemlje koja ne uskladi svoja antidoping pravila sa tim odredbama Kodeksa ne mogu učestvovati na velikim međunarodnim sportskim takmičenjima. U tu grupu posebno spadaju odredbe o tome šta se smatra povredom antidoping pravila i sistem sankcija za povredu tih pravila. Nadzor nad poštovanjem jedinstvene svetske antidoping politike sprovodi Svetska antidoping agencija, koja daje i potvrde nacionalnim antidoping organizacijama da je njihov rad usklađen sa Svetskim antidoping kodeksom. Antidoping agencija Republike Srbije je dobila takvu potvrdu i smatra se jednom od najboljih antidoping organizacija u svetu. Međutim, neusklađenost Zakona o sprečavanju dopinga u sportu sa izmenama Svetskog antidoping kodeksa iz 2009. godine, kao i onima koje će se primenjivati od 2015. godine, preta da ozbiljno ugrozi rad Antidoping agencije Republike Srbije i položaj naših nacionalnih sportskih saveza u međunarodnim sportskim savezima.

Pored razloga koji su vezani za usklađivanje Zakona o sprečavanju dopinga u sportu sa Međunarodnom konvencijom o dopingu i Svetskim antidoping kodeksom, uz uzimanje u obzir pozitivnih uporednopravnih rešenja, potreba za donošenjem novog zakona proističe i iz analize njegove dosadašnje primene i uočenih nedostataka i nepreciznosti.

Antidoping agencija Republike Srbije (ADAS) je u periodu od 1. januara 2006. do 25. novembra 2013. godine sprovedla ukupno 4347 doping kontrola, od toga: 1577 kontrola na nacionalnim takmičenjima i 439 kontrola izvan takmičenja unutar nacionalnog programa testiranja, kao i 2279 kontrola na međunarodnim takmičenjima i 52 kontrole izvan takmičenja unutar međunarodnog programa testiranja. U istom

periodu otkriveno je 48 doping pozitivnih sportista i 3 druge povrede antidoping pravila. Najviše doping pozitivnih bilo je u rvanju (6), bodibildingu i bodifitnesu (6), boksu (5) i rukometu (5) dok je u ostalim sportovima zabeleženo 26 doping pozitivnih. Kod 48 doping pozitivnih sportista zabeleženo je prisustvo 64 zabranjene doping supstance, od tog broja - 50% anaboličkog agensa i steroida, 18% kanabinoida, 15% diuretika, 13% stimulansa, 2 % beta blokatori i 2% beta 2-agonisti. Tri druge povrede antidoping pravila zabeležene su u biciklizmu, boksu i džudou.

Pored doping kontrola sportista, ADAS shodno odredbama Zakona o sprečavanju dopinga u sportu, vrši i doping kontrolu životinja. U periodu od 1. januara 2006. do 25. novembra 2013. godine, izvršeno je 275 kontrola konja u konjičkom sportu i trkama i registrovano je 20 doping pozitivnih konja i 2 druge povrede antidoping pravila u konjičkom sportu i trkama.

Sistem borbe protiv dopinga u sportu u Republici Srbiji temelji se prema Zakonu o sprečavanju dopinga u sportu i na odgovornom odnosu nacionalnih sportskih saveza prema ovom problemu, kao i drugih organizacija u oblasti sporta. Članom 10. Zakona, propisan je čitav niz obaveza za nacionalne sportske saveze. Međutim, u praksi su uočeni značajni problemi u poštovanju tih obaveza, s tim da je problem delom vezan i za nepreciznost pojedinih zakonskih odredbi.

U proteklom periodu od preko 100 nacionalnih sportskih saveza u Republici Srbiji, 56 nacionalnih sportskih asocijacija izvršilo je obaveze iz člana 10. stav 1. tač. 1), 5), 9), 10) i 16) Zakona o sprečavanju dopinga u sportu, odnosno donelo je opšte akte u vezi sa antidoping borbom – utvrdilo mere i postupak u slučajevima utvrđenog dopingovanja sportiste, donelo program antidoping delovanja i odredilo odgovorno lice za nadzor nad sprovođenjem mera za sprečavanje doping. Ne postoje podaci o sprovođenju obaveza iz člana 10. stav 1. tač. 7) i 14) Zakona o sprečavanju dopinga u sportu – u kojoj meri su nacionalne sportske asocijacije obezbedile stalno individualno medicinsko praćenje vrhunskih sportista, i u tom cilju donele potrebne akte i preduzele konkretne mere, odnosno u kojoj su meri kontrolisale antidoping programe svojih članova. Takvo stanje je neodrživo i zahteva potenciranje uloge i odgovornosti nacionalnih sportskih saveza, ali i drugih organizacija u oblasti sporta, u odnosu na borbu protiv dopinga. Međunarodna konvencija protiv dopinga u sportu jasno je istakla da javne vlasti i organizacije zadužene za sport imaju komplementarnu odgovornost u sprečavanju i borbi protiv dopinga u sportu, posebno u pogledu obezbeđenja odgovarajućeg toka sportskih manifestacija, zasnovanog na principu fer pleja i u zaštiti zdravlja njihovih učesnika. Javne vlasti i organizacije u oblasti sporta, posebno nacionalni sportski savezi, moraju sarađivati u tom cilju, uz obezbeđenje najvišeg stepena nezavisnosti i transparentnosti na odgovarajućim nivoima. Doduše, s druge strane, u svim slučajevima procesuiranih povreda antidoping pravila (51), nacionalne sportske asocijacije su se pridržavale obaveza iz člana 10. stav 1. tač. 2), 3), 4), 6) i 13), Zakona o sprečavanju dopinga u sportu odnosno odgovornim licima su izrečene odgovarajuće mere, nisu priznati rezultati, odgovornim licima nije dozvoljeno učešće na sportskim priredbama i vršeno je uzajamno priznavanje suspenzija, a odgovorna lica nisu finansirana. Isto važi i za nacionalne sportske asocijacije u kojima se takmiče životinje u pogledu procesuiranih povreda antidoping pravila (22).

Prema podacima ADAS, većina nacionalnih sportskih asocijacija nije redovno ispunjavala obaveze iz člana 10. stav 1. tač. 8), 11), 12) i 15) Zakona o sprečavanju dopinga u sportu – u vezi sa edukacijom svojih članova, prijavljivanja ADAS takmičenja koja organizuju, izveštavanja ADAS o planovima treninga i priprema vrhunskih sportista i reprezentativnih selekcija, te obaveštavanja ministarstva nadležnog za poslove sporta i ADAS o merama za borbu protiv dopinga preduzetim u toku godine, odnosno nacionalne sportske asocijacije su ispunjavale svoje obaveze po ovim tačkama isključivo na inicijativu, zahtev ili insistiranje ADAS.

Razlozi za donošenje novog zakona kojim bi se uredila borba protiv dopinga u sportu proističe i iz potrebe usaglašavanja važećeg zakona u ovoj oblasti sa zakonom o sportu iz 2011. godine, kako u terminološkom tako i u suštinskom smislu.

Cilj ovog zakona je da se oblast borbe protiv dopinga u sportu u Republici Srbije unapredi i uskladi sa promenama koje su u međuvremeno učinjene u međunarodnim dokumentima koji se odnose na sprečavanje dopinga u sportu, uz uzimanje u obzir uporednopravnih rešenja.

U odnosu na Zakon o sprečavanju dopinga u sportu iz 2005. godine, osnovne i suštinske izmene tiču se sledećih pitanja: 1) definisanje povrede antidoping pravila na način utvrđen Svetskim antidoping kodeksom; 2) određivanje da se sankcije sportistima i drugim licima zbog povrede antidoping pravila izriču od strane ovlašćenih antidoping organizacija u Republici Srbiji onako kako je to propisano Svetskim antidoping kodeksom i sportskim pravilima nadležni međunarodnih sportskih saveza (fleksibilniji pristup u odnosu na postojeće rešenje pošto se sistem sankcija menja sa svakom revizijom Svetskog antidoping kodeksa); 3) jasnije utvrđivanje obaveza svih organizacija u oblasti sporta u odnosu na sprečavanje dopinga; 4) preciziranje pojedinih nadležnosti i ovlašćenja Antidoping agencije Republike Srbije; 5) preciznije regulisanje ovlašćenja sportskih inspektora u odnosu na sprečavanje dopinga u sportu; 6) usklađivanje krivično pravne kaznene politike (krivičnih dela) sa uporednopravnim rešenjima, kao i sa uporedivim krivičnim delima iz Krivičnog zakonika Republike Srbije; 7) usklađivanje prekršajnih kazni sa prekršajnim kaznama iz Zakona o sportu.

III. OBJAŠNJENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA

U čl. 1–5. Predloga zakona propisana je zabrana dopinga u sportu, utvrđeno je šta se smatra dopingom u sportu i kada postoji povreda antidoping pravila, precizirano je šta se podrazumeva pod osobama koje pomažu sportisti i pod ovlašćenim antidoping organizacijama, utvrđena su prava i obaveze ovlašćenih antidoping organizacija u pogledu obrade ličnih podataka sportista i drugih lica u oblasti sporta, kao i na koga se primenjuju obaveze utvrđene ovim zakonom. Sva ova pitanja su uređena na način kako je to utvrđeno Svetskim antidoping kodeksom, posebno imajući u vidu da naše organizacije u oblasti sporta moraju doslovno (bez ikakvih izmena) prihvatiti određenje šta se smatra dopingom u sportu iz Svetskog antidoping kodeksa, inače ne mogu učestvovati na međunarodnim sportskim takmičenjima niti mogu organizovati takva sportska takmičenja u našoj zemlji. Odredbe ovih članova su najvećim delom preuzete iz važećeg Zakona o sprečavanju dopinga u sportu, uz određena preciziranja i pojašnjenja.

Pored odredbi koje se tiču povreda antidoping pravila, posebno su značajne odredbe iz člana 4. kojima je propisano da ovlašćena antidoping organizacija, u skladu sa zakonom, prikuplja, čuva i vrši druge radnje obrade ličnih podataka sportiste i drugog lica u nadležnosti ovlašćene antidoping organizacije, kao i da drugim ovlašćenim antidoping organizacijama prenosi lične podatke sportiste i drugog lica u nadležnosti ovlašćene antidoping organizacije koji su neophodni za sprovođenje doping kontrole, odobravanje izuzetaka za terapeutsku upotrebu i sankcionisanje sportiste i drugog lica zbog povrede antidoping pravila, a utvrđeno je i koji se lični podaci obrađuju. Istim članom utvrđeni su uslovi pod kojim se lični podaci čine dostupnim ovlašćenim stranim antidoping organizacijama, kao i uslovi pod kojim se lični podaci objavljuju. Utvrđena je obaveza Antidoping agencije i nadležnih nacionalnih sportskih saveza da se staraju da podaci o ličnosti ne budu dostavljeni neovlašćenom licu, kao i da uskrate dostavljanje tih podataka ukoliko organizacija kojoj se podaci dostavljaju ne garantuje odgovarajuću zaštitu podataka. Takođe,

utvrđeno je da se zaštita podataka o ličnosti i privatnosti u oblasti sprečavanja dopinga u sportu ostvaruje u skladu sa odredbama ovog zakona i zakona kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti. Obrada podataka je regulisana u skladu sa Svetskim antidoping kodeksom, međunarodnim standardima odobrenim od Svetske antidoping agencije, uključujući tu posebno međunarodne standarde za zaštitu privatnosti, a po ugledu na čl. 21. i 25. Zakona o unapređenju sporta i fizičke aktivnosti Švajcarske (Bundesgesetz ueber die Foerderung von Sport und Bewegung).

U dosadašnjoj praksi, Antidoping agencija nije vršila radnje obrade podataka koji nisu bili neophodni za sprovođenje antidoping aktivnosti, već isključivo podatke utvrđene međunarodnim standardima odobrenim od strane Svetske antidoping agencije, posebno standardima za zaštitu privatnosti. Primera radi, nikada nije vršena obrada niti je prikupljan jedinstveni matični broj sportista i drugih lica koja su u nadležnosti ovlašćene antidoping organizacije.

U članu 6. Predloga zakona koji zadržava rešenje iz važećeg Zakona o sprečavanju dopinga u sportu, propisane se obaveze sportista u vezi omogućavanja obavljanja doping kontrole i sankcije za njeno izbegavanje ili onemogućavanje. Osim toga, u cilju unapređenja preventivnog rada na sprečavanju dopinga u sportu i imajući u vidu značaj i ulogu sportskih stručnjaka, posebno trenera, za razvoj sportista, precizira se da stručno osposobljavanje i usavršavanje sportskih stručnjaka, koje je inače regulisano Zakonom o sportu, obavezno obuhvata i sadržaje vezane za sprečavanje dopinga u sportu.

Članom 7. Predloga zakona predviđa se da Antidoping agencija uređuje, određuje, organizuje i sprovodi doping kontrolu na sportskim takmičenjima i izvan sportskih takmičenja, osim one koju sprovodi nadležni međunarodni sportski savez na međunarodnim takmičenjima koja se organizuju u Republici Srbiji. Ovim članom se i upućuje da pravila Antidoping agencije Republike Srbije moraju biti u skladu i sa Zakonom o potvrđivanju Međunarodne konvencije protiv dopinga u sportu („Službeni glasnik RS – Međunarodni ugovori”, broj 38/09) i Svetskim antidoping kodeksom, a navodi se i zakon kojim je ratifikovana Evropska konvencija o sprečavanju dopinga u sportu.

Članovi 8. i 9. su zadržani iz važećeg Zakona o sprečavanju dopinga u sportu i njima se propisuje da se doping kontrola može sprovoditi samo od strane ovlašćenih i kvalifikovanih kontrolora, a da se analiza doping uzoraka može vršiti samo od strane ovlašćenih organizacija (laboratorija), koje imaju važeću homologaciju izdatu od strane Svetske antidoping agencije.

Članom 10. Predloga zakona se preciziraju i u određenoj meri proširuju dosadašnje obaveze nacionalnih sportskih saveza, ali i drugih sportskih saveza, sportskih organizacija i stručnih sportskih udruženja, u pogledu sprečavanja dopinga u sportu. Preciziranja se, pored terminoloških, odnose na sledeća pitanja: propisano je da se obaveza da se ne dozvoli učešće na sportskim priredbama odnosi ne samo na sportiste nego i na sva druga lica u ingerenciji saveza kojima je izrečena mera zbog povrede antidoping pravila; utvrđeno je da se sportskim pravilima i u saradnji sa Antidoping agencijom obezbedi da se članovi asocijacije, a posebno sportski stručnjaci i registrovani sportisti svih uzrasnih kategorija neprekidno, a najmanje jednom godišnje, obaveštavaju i edukuju o važećim propisima koji se odnose na doping u sportu i štetnim posledicama po zdravlje upotrebe doping sredstava; određen je duži rok (povećan je sa sedam na 21 dan) u kome se ADAS mora obavestiti o održavanju određenog takmičenja, kako bi se preduzele odgovarajuće pripreme za eventualnu doping kontrolu; utvrđena je obaveza da se ADAS obavesti o kalendaru takmičenja za narednu godinu, kako bi godišnji plan rada ADAS bio usklađen sa takmičenjima koja se organizuju u Republici Srbiji; propisano je da

ADAS utvrđuje i sprovodi antidoping pravila za životinje; utvrđena je obaveza, u skladu sa Svetskim antidoping kodeksom, da se ne dozvoli obavljanje bilo koje sportske aktivnosti i sportske delatnosti ili bilo koje funkcije u okvirima nadležnosti saveza licu kome je izrečena mera ili kazna zbog dopinga, za vreme trajanja izrečene mere; utvrđena je obaveza za nacionalne sportske saveze da na polufinalima i finalima nacionalnih prvenstava, kao i polufinalima ili finalima plej of nacionalnih takmičenja organizuju doping kontrolu u skladu sa ovim zakonom, i da snose troškove sprovođenja doping kontrole. U slučaju da nadležni nacionalni sportski savez ne izrekne mere zbor povrede antidoping pravila u roku od četiri meseca od podnošenja prijave za učinjenu povredu antidoping pravila, odgovornost lica koje je učinilo povredu antidoping pravila utvrđuje Antidoping agencija. Antidoping agencija odlučuje i o žalbama na mere koje je izrekao nacionalni sportski savez.

Članom 11. Predloga zakona je predviđena obaveza za nacionalne sportske saveze za svoja antidoping pravila dostavljaju u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ministarstvu nadležnom za poslove sporta i Antidoping agenciji Republike Srbije. Ovakva obaveza je u skladu sa čl. 102. st. 3. Zakona o sportu.

U članu 12. je predviđeno da sprovođenje doping kontrole na određenom takmičenju ili kontrole izvan takmičenja mogu predložiti ne samo nadležni nacionalni sportski savezi već i sportske lige i organizatori sportskih takmičenja, kao i neposredni učesnici tih takmičenja, uz snošenje troškova sprovođenja doping kontrole. Takođe, izvršeno je usklađivanje odredbe čl. 13. st. 1. Zakona o sprečavanju dopinga u sportu sa Zakonom o sportu („Službeni glasnik RS”, br. 24/11 i 99/11 – dr. zakon).

U članu 13. propisano je ko podleže kontroli izvan takmičenja, kao i da se doping kontrola izvan takmičenja može sprovesti i na obrazloženi predlog sportske organizacije određenog sportiste i nadležne nacionalne sportske asocijacije, uz snošenje troškova sprovođenja doping kontrole, kao i na zahtev ministarstva nadležnog za poslove sporta.

Član 14. Predloga zakona suštinski je preuzeto rešenje iz važećeg Zakona o sprečavanju dopinga u sportu i reguliše obaveze lekara koji pregleda sportiste u cilju utvrđivanja opšte i posebne zdravstvene sposobnosti da u slučaju kada posumnja da je sportista koristio doping sredstva o tome obavesti Antidoping organizaciju. S druge strane, lekar koji sportisti propiše sredstvo koje sadrži zabranjene doping supstance u cilju lečenja dužan je da o tome obavesti sportistu ako mu je on saopštio da se bavi sportskim aktivnostima.

U članu 15. Predloga zakona je precizirano da se o odobravanju izuzetaka za terapeutsku upotrebu donosi odluka od strane Antidoping agencije, u skladu sa međunarodnim standardima za proces odobravanja izuzetaka za terapeutsku upotrebu odobrenim od strane Svetske antidoping agencije.

U članu 16. Predloga zakona predviđeno je da se zbog povrede antidoping pravila izriču, pored diskvalifikacije sportskih rezultata, privremene suspenzije, zabrane učešća na takmičenjima, zabrane obavljanja poslova u oblasti sporta i druge disciplinske mere utvrđene Svetskim antidoping kodeksom i sportskim pravilima nadležnih nacionalnih međunarodnih sportskih saveza (tu spadaju, na primer, novčane kazne koje su predviđene pravilima određenih međunarodnih sportskih saveza). Umesto fiksnog propisivanja visine kazne koja se izriče zbog povrede antidoping pravila, kako je to do sada bilo određeno čl. 17. do 21. Zakona o sprečavanju dopinga u sportu, upućeno je na primenu odgovarajućih odredbi Svetskog antidoping kodeksa i pravila nadležnih nacionalnih i međunarodnih sportskih saveza. To je potrebno jer se te mere menjaju periodično, sa svakom izmenom Svetskog antidoping kodeksa. Kada je donet važeći Zakon o sprečavanju

dopinga u sportu 2005. godine njegove odredbe o merama koje se izriču zbog povrede antidoping pravila bile su u potpunosti usaglašene sa Svetskim antidoping kodeksom, ali više nisu jer je Kodeks u međuvremenu dva puta menjan.

Članom 17. Predloga zakona predviđeno je, u skladu sa Svetskim antidoping kodeksom, da nijedno lice kome je izrečena mera zbog povrede antidoping pravila ne može, za vreme trajanja mere, učestvovati u bilo kom svojstvu i u bilo kom sportu, na sportskim priredbama ili u aktivnostima (izuzev u ovlašćenim programima antidoping obrazovanja i rehabilitacije) u ingerenciji ovlašćenih antidoping organizacija, kao i onih koje organizuju ili dozvoljavaju organizacije u oblasti sporta u Republici Srbiji, osima ako je pravilima Svetskog antidoping kodeksa i nadležnih međunarodnih sportskih saveza drugačije određeno. Ove zabrane obuhvata i zabranu obavljanja bilo kakvog posla, odnosno funkcije ili članstva u organima i radnim telima organizacija u oblasti sporta u Republici Srbiji.

Član 18. Predloga zakona sadrži rešenje iz važećeg Zakona o sprečavanju dopinga u sportu i reguliše odgovornost za štetu u slučaju dopinga.

U članu 19. Predloga zakona, u odnosu na važeći Zakona o sprečavanju dopinga u sportu, izvršeno je tehničko usklađivanje terminologije iz Zakona o sprečavanju dopinga u sportu sa pojmovima koje koristi Zakon o sportu. Njime je propisano da sportista ili sportski stručnjak za koga se utvrdi da je odgovoran za doping gubi za vreme trajanja izrečene mere status koji ima na osnovu propisa koji uređuje oblast Nacionalne kategorizacije sportista, odnosno Nacionalnej kategorizacije sportskih stručnjaka.

Rad Antidoping agencije Republike Srbije, koja je osnovana važećim Zakonom o sprečavanju dopinga u sportu, uređen je čl. 20–34. Predloga zakona. Odredbe ovih članova u najvećoj meri sadrže rešenja iz važećeg Zakona o sprečavanju dopinga u sportu, uz manja preciziranja. Tako su u članu 21. stav 1. izvršena sledeća preciziranja: 1) precizirano je da ADAS obavlja delatnosti u vezi sa sprečavanjem dopinga u sportu, u celini, a ne samo u vezi sa sportskim takmičenjima; 2) utvrđeno je da ADAS sportsku i drugu javnost informiše i preko svog sajta, na kome se obavezno objavljuju sva opšta akta i odluke Antidoping agencije, ali i odluke nadležnih međunarodnih antidoping organizacija zbog povrede antidoping pravila koje se odnose na lica državljanke Republike Srbije; 3) propisano je, u skladu sa uporednopravnim rešenjima, da ADAS utvrđuje izgled markice sa znakom „DOPING FREE” koji se stavlja na testirane proizvode koji sadrže dodatke za ishranu (suplemente) i postupak za izdavanje markice, umesto postojećeg rešenja koje se u svetu ne primenjuje da se utvrđuje izgled znaka upozorenja koji se stavlja na proizvode koji se stavljaju u promet a u sebi sadrže zabranjene doping supstance. Ostale nadležnosti Antidoping agencije preuzete su iz važećeg Zakona o sprečavanju dopinga u sportu. U odnosu na obavljanje poslova Antidoping agencije, članom 21. je precizirano da se nabavka dobara za doping kontrolu vrši se u skladu sa zakonom kojim su uređene javne nabavke, a da za javne usluge doping kontrole, vođenja postupka utvrđivanja odgovornosti za povredu antidoping pravila i izdavanje markice za znakom „DOPING FREE” korisnik usluga plaća taksu Antidoping agenciji, u skladu sa zakonom.

U članu 24. utvrđen je sastav Upravnog odbora ADAS, i način izbora članova Upravnog odbora, a u članu 25, pored terminoloških ispravki ovlašćenja koja ima Upravni odbor u važećem Zakonu o sprečavanju dopinga u sportu, utvrđeno je da Upravni odbor ADAS utvrđuje Listu zabranjenih doping sredstava kako za sportiste tako i za životinje i da utvrđuje u skladu sa zakonom visinu taksi za usluge koje pruža, a precizirano je i da se saglasnost ministarstva odnosi na prethodnu saglasnost.

Čl. 26. i 27. Predloga zakona uređen je rad Antidoping odbora, kao stručnog nezavisnog radnog tela Antidoping agencije, koje utvrđuje odgovornost za povredu antidoping pravila.

Odredbe koje se odnose na nadzor nad primenom ovog zakona i propisa donetih na osnovu njega sadržane su čl. 35–36. Predloga zakona. Suštinski je i ovaj deo Predloga zakona sadrži rešenja iz važećeg Zakona o sprečavanju dopinga u sportu, uz manja preciziranja. Posebno su precizirana ovlašćenja sportskog inspektora koja ima prilikom vršenja inspeksijskog nadzora u vezi preduzimanja mera na sprečavanju dopinga u sportu.

Kaznene odredbe za krivična dela i za prekršaje sadržane su u odredbama čl. 38–42. Predloga zakona.

Članom 38. Predloga zakona predviđeno je smanjenje visine zaprećene kazne za krivično delo „Omogućavanje upotrebe doping sredstava”. Učiniocu ovog krivičnog dela zaprećena je kazna zatvora od šest meseci do pet godina, umesto ranije zaprećene kazne od jedne do deset godina. Osim toga, ako je delo učinjeno prema maloletniku ili prema više lica, ili je izazvalo naročito teške posledice, učinilac će se kazniti zatvorom od dve do deset godina, za razliku od prethodnog rešenja prema kome je učiniocu pretila kazna zatvora od najmanje tri godine. Ovakvim rešenjima se vrši usklađivanje zaprećene kazne za krivično delo „Omogućavanje upotrebe doping sredstava”, koje je predviđeno ovim predlogom zakona sa zaprećenom kaznom za krivično delo „Omogućavanje upotrebe opojnih sredstava” iz člana 247. Krivičnog zakonika.

Članom 39. Predloga zakona, predviđeno je smanjenje visine zaprećene kazne za krivično delo „Neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet doping sredstava”, tako da je umesto dosadašnje zaprećene kazne zatvora od najmanje pet godina, učiniocu zaprećena kazna zatvora od tri do dvanaest godina. Ovakvom rešenjima se vrši usklađivanje zaprećene kazne zbog krivičnog dela „Neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet doping sredstava”, koje je predviđeno ovim predlogom zakona sa zaprećenom kaznom za krivično delo „Neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga” iz člana 246. Krivičnog zakonika. U praksi je visina zaprećene kazne zatvora od najmanje pet godina vodila ka odugovlačenju krivičnog postupka.

Odredbe čl. 38. i 39. Predloga zakona u skladu su sa Preporukom o zajedničkim osnovnim principima za nacionalna zakonodavstva u cilju suzbijanja prometa doping sredstava (2000/16) usvojenoj od strane Komiteta ministara Saveta Evrope, 13. septembra 2000. godine na 72. sastanku zamenika ministara, kojom je preporučeno državama članicama Saveta Evrope da u borbi protiv dopinga „treba koristiti pristup koji primenjuju zakoni kojima se suzbijaju teške droge”, s tim da se „koriste najprimerenija i najefikasnija sredstva”.

Čl. 40–42. Predloga zakona predviđene su izmene koje se odnose na visinu novčanih kazni i kazni zakona, u odnosu na dosadašnje, kao i određene promene u definisanju pojedinih prekršaja. Visina zaprećenih novčanih kazni je određena na način da su one usklađene sa novčanim kaznama za prekršaje iz Zakona o sportu.

Članom 43. Predloga zakona je utvrđen rok za donošenje akata od strane Antidoping agencije koje je ona ovlašćena doneti na osnovu ovog zakona, i utvrđen rok do koga su organizacije u oblasti sporta dužne da usklade svoj rad sa odredbama ovog zakona.

Članom 44. propisano je stupanje na stanju zakona nakon objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, s tim da se odredbe koje se odnose na povredu antidoping pravila iz člana čl. 3. stav 1. tač. 9) i 10), primenjuju se od 1. januara 2015. godine, što je u skladu sa Svetskim antidoping kodeksom.

IV. SREDSTVA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nije potrebno obezbediti dodatna sredstva iz budžeta Republike Srbije, u odnosu na sredstva koja su već obezbeđena za rad Antidoping agencije Republike Srbije i nacionalnih sportskih saveza.